

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ-CULTURALĂ
ORGAN OFICIAL AL EPĂRHIEI ORTODOXE ROMĂNE A ARADULUI

APARE DUMINECA
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. EMINESCU 18

DIRECTOR:
Icon. Stavr. Dr. GH. CIUHANDEU

ABONAMENTE:
Pentru 1 an . . . lei 300
Pentru 6 luni . . . lei 150

Ortodoxia în predică

De Pr. I. V. Felea.

Se face adeseori observarea, că lumea este sătulă de cuvântări și predici. Constatarea aceasta se poate face mai ușor în bisericile dela orașe, unde o bună parte de credincioși părăsesc biserica în momentul, când preotul urcă amvonul să predice. Insuși cuvântul »predică« pare a fi pierdut mult din înțelesul lui genuin, în profitul unui înțeles la care se adaugă o ușoară ironie.

Cauzele psihologice ale acestui fenomen sunt multe și variate: uneori preoții nu sunt suficient pregătiți pentru predică și nu studiază deajuns tehnica unei cuvântări religioase; alții ori publicul încă n'a ajuns la nici un interes pentru predică și nu-i simte nici-o necesitate.

Cauza esențială însă pare a fi faptul, că predica nu răspunde nevoilor sufletești ale ascultătorilor. Ne-am obișnuit atât de mult cu predicile moralizatoare, încât nu ne mai întâmpinăm credincioșii la biserică cu graiuri mângăitoare după cari însetează sufletele lor, ci cu muștrări și lecții de morală, cari au efectul vorbelor în pustiu.

Oamenii vin la biserică după ajutor. Caută pe Dumnezeu și Darurile Lui. Au lipsă de tăria credinței mântuitoare și a grației sfințitoare. Cuvântul mângăietor, pe care îl așteaptă ei aci, este evanghelia luminii, care să le descopere calea izbăvirii, tezaurul descoperirii divine, harul și adevărul mântuitor.

Ca predica să poată corăspunde acestei meniri înalte, ea nu poate rămâne la simple și ușoare îndrumări și muștrări de ordin moral. Acestea o pot încheia, dar nu stăpâni.

Inceputul și miezul unei predici trebuie să fie de cuprins doctrinar. Dogmele mântuirii sunt adevărurile, cari fac puterea și atracția unei predici. Morala curge din ele, ca apa din izvor; nu le poate nici înlocui, nici coplesi.

Am avut de curând prilejul să fac o mică excursie prin regiunea auriferă a României. Am trecut prin regiunea Bradului, unde este cea mai bogată și cea mai modernă industrie minieră; apoi am trecut prin Buciumanii-Abrudului, unde am văzut cea mai primitivă exploatare auriferă. Acolo am văzut șteampurile de lemn mânate încet cu o moară de apă și pe săracii buciumăneni cu șaitrocoul după aur, pe Valea Abrudului. Strecură toată ziua la nisip și cu o îndemănare specifică aleg din minereul mărunț aurul sclipitor. — Oamenii caută aurul și când îl află le sclipesc ochii de bucurie.

Cam așa stăm și în predică. Creștinii caută, în cuprinsul ei, ceea ce este prețios: *aurul cuvântului evanghelic, dogma mântuitoare*. Nu se mulțumesc cu vorbe fără miez, dupăcum băieșii dela Buciumani nu se mulțumesc și nu au nici un folos din pietrele lipsite de elementul nobil al aurului. În schimb, le surâde inima și li se luminează fața când predica le împlinește trebuințele duhovnicești, — ca și minierilor când descopăr aurul pe fundul șaitrocoului.

Amintirăm aci de exploatare industriale primitive și moderne. Deosebirea între ele este ca între cer și pământ. Așa este și între o predică ușoară, nepregătită și între alta gândită, rumegată și documentată. Rezultatele lor se înțeleg dela sine.

Necesitatea predicii doctrinare se impune vremii noastre și din alte pricini. Ideologiile sectare, atee și materialiste, clatină și sdruncină echilibrul vieții sufletești a credincioșilor. Luptele și ciocnirile dintre idei nasc îndoiala și tulbură credința. Pentru a susține tăria și puritatea credinței, avem nevoie de *razimul dogmelor* celor sfinte și veșnice. De aceea luminile pe cari ni le îmbie studiile dogmatice, apologetice și biblice, ne sunt de un neprețuit folos.

Amvonul are astăzi menirea să împartă credincioșilor bucate tari și hrănitoare; să vestească învățături, cari să cuprindă, să apere și să lumineze *Ortodoxia*. Pe calea aceasta se vor împlini două lucruri bune deodată: se va vesti miezul adevărului mântuitor și se va trezi interesul credincioșilor pentru predică.

O primejdie și o datorie

De Pr. I. Marșieu.

O datină moștenită este de-a ne plânge mereu de lipsuri, fără să protestăm, când soarta ne-a fost prea darnică cu unele lucruri nefolositoare, sau chiar păgubitoare.

Intr'o zi de sârbătoare, venind dela biserică alături de o credincioasă, o întreb de năcazul ce l-a reținut moș Simeon, de-a nu putea veni la Sf. biserică. N'a putut, zise ea, căci în zilele acestea trebuie să stropiască via și n'a putut să-și câștige un ziuș, cu toate că azi des de dimineață a fost pe la unu', dar n'a putut sta de vorbă cu el, căci de-aseară de când s'a îmbătat nici azi dimineață nu s'a mai trezit. Rea boală, îi zisei.

Altădată, stăteam de vorbă cu un om de mare calibru, iar înaintea noastră mergea un nenorocit împleticindu-și picioarele și insultând pe cei ce treceau pe lângă dânsul. Era beat tun. Atunci interlocutorul meu zise: „Ai să vezi, părinte, dacă va ajuta Dumnezeu să se schimbe lucrurile, n'o să mai întâlnești nenorociți de felul acesta“.

Lucrurile s'au înșchimbât; oamenii și-au ajuns scopul, nu odată, ci mai de multe ori; *dar păcatele norodului au rămas*, și răul se accentuează pe zi ce trece.

În acest an, vișiul acesta și-a ajuns culmea; fiecare lună a primului pătrar de an s'a încheiat cu câte un accident mortal, lăsând jale în trei familii.

Faptul acesta m'a îndemnat să fac un memoriu până la cel mai înalt for competent, fără să obțin până în prezent vr'un rezultat.

Se zice, că suntem într'o perioadă de reînoire, ceea ce înseamnă să semnalez răul ce împiedecă progresul, amețește bunăvoința și distruge neamul.

Acest dușman, care ne amenință cu distrugerea este *alcoolismul*. Da! alcoolismul, *cu nerușinata formă de desfacere, străină de interesele neamului și întocmită anumit pentru distrugerea lui*. Toată lumea de bine, care sub progres înțelege aiungarea răului și întronarea binelui, poate să semnaleze, că la tot pasul ești împiedecat de scandalagii și cerșitori de carieră.

Iar autoritățile pot să observe, cum cuiburile infecte ale acestor nenorociți, botezate mai nou de „*restaurante*“, nu mai încetează a se înmulți și nu mai respectă edificiile publice, cari, prin chemarea lor, nu pot suferi astfel de vecini gălăgioși.

Cârciume lângă altarele bisericilor, cârciume în fața primăriilor, cârciume în fața școalelor: nu erau tolerate în alte vremuri.

Dacă ne mândrim, că în pătrarul prim din secolul desrobirii, am înălțat satele și orașele, dându-le așezămintele de cultură reclamate de spiritul și vrednicia neamului; în schimb, acum, morala creștină ne

impune, cu toată seriozitatea, curățirea satelor de burueni sămănate peste noapte de dușmanul care vrea nimicirea Neamului românesc.

Iar porunca zilei de azi ne avertizează cu imperativul: la oparte cu ele.

Tot ce se zidește în Biserică în Școală, la Primărie chiar, vine diavolul cu reședința lui — „*restaurantul*“ — să dărâme, în forma cea mai nerușinată.

Se zice, că Statul profită mult dela aceste „*restaurante*“, în urma venitelor dela desfacerea alcoolului. Îmi place să cred, că Statul nu poate fi fericit, aruncând între cetățeni sămânța nenorocirilor, din care se naște jalea. Că o urmare a acestui flagel, se poate vedea, cum în școale s'a înmulțit numărul întârzițiilor și a abnormaliilor.

Lumea nouă cere nu numai oameni noi, ci mai vârtos moravuri noi.

N'am pretenziunea dela nimici dintr'o singură dată acest curent; dar simt datoria de a semnala acest rău mare, de a apăra pe cei cari au ajuns la nenorociri din cauza acestei ispite prea îmbietoare. Tot așa oficiile publice, clădite pe temelii de morală, trebuiesc scutite de acești propagandiști ai stricăciunii, cari li s'au învecinat peste noapte și fără consimțământul lor.

Până și avântul tinerimii, care prin noul imbold al Stăjeriei, promite o renaștere a virtuților străbune, este întrucâtva stângenit de aceste cuiburi infecte, așezate în vecinătatea școalelor, unde nu mai pot avea loc.

În zilele aceste am cetit un program, care proiectează, între alte măsuri — pentru ridicarea Statului etnocratic — scoaterea alcoolului din comerț. Doamne ajută — am zis — și întărește orice braț care, fără frică, ar putea râteza capul Meduzei, din care isvorește atât venin amețitor.

Vremurile de azi, ne impun reducerea acestor localuri pline de otravă, precum și sistarea acelor cari au primit autorizație fără a ținea samă de distanța reglementară față de edificiile publice și față de numărul locuitorilor.

Muzica vocală religioasă și instrumentală.

De *Diacon Oct. Lipovan*, profesor.

Această problemă este importantă pentru publicul nostru, care trăiește în mediul orchestral modern, obișnuit cu armonii senzaționale dar trecătoare, fără să cunoască esența și valoarea ideilor melodice, cari s'au născut și dezvoltat din schintea divină creștină, păstrate de ortodoxismul nostru.

Din cele mai îndepărtate timpuri, cântarea vocală a exprimat adânci sentimente prin arta sunețului unison către Dumnezeu necunoscut, născându-se muzica religioasă care era bogată în idei, exprimând sentimente sincere, înlocuind ideile raționale prin simțirea sufletească, care era o necesitate de a exprima pe Creatorul nevăzut.

Istoria ne amintește despre muzica la Chinezi, că aveau tratate de armonie cu intervale necunoscute în muzica de azi; la Egipteni, cari aveau instrumentul lor național harpa, pentru a acompania melodiile și dansurile ritmice religioase ajungându-se la un grad des-

voltat în muzică, întrucât știau dubla anumite intervale, și impresiona cultul prin muzica lor misterioasă.

Poporul evreesc, care a trăit în robia egipteană, influențat de această muzică expresivistă și misterioasă, a împrumutat din caracterul melodiilor egiptene pentru cultul lor, compunând David psalmodia recitativă melodică, cu acompaniament de harpă.

Muzica grecească, ce era apreciată la nivel filosofic cu o direcție înspre civilizația de azi, a apreciat arta sunetului, care era influențată de curentul Orientului, și a fost adusă de corăbieri, și cultivată pe aceeași treaptă cu filosofia lor.

Creștinismul, îngrozit de materialismul păgân și de falsitatea evreiască, s'a retras, izolat de toate artele păgâne și de științele vechi, dând viață nouă în toate ramurile artistice, iar muzica sa vocală, unisonică, creiată din mediul lor de viață, a ieșit din cântarea bisericească, formându-se natural pe glasuri, unde este imprimată schinteia divină, cu variante melodice bogate în motive originale și păstrate de ortodoxismul nostru.

Muzica vocală este mai aproape de sufletul nostru, întrucât simțirea religioasă exprimă, prin sunetul vocal, melodii blânde; iar bunătațea, iubirea, erau caracterizate prin compoziția cântării. Creștinii s'au ferit de instrumentele muzicale, folosite în teatrele păgâne și în templele evreiești, fiindcă sunetul instrumental nu corespundea cu viața ideală creștină. Istoria muzicii la evrei ne amintește, că la sfințirea templului lui Solomon au cântat 30.000 de instrumentiști *), cu instrumente de suflat și lovire, cari numai blândețe și religiozitate nu puteau exprima.

Cultul creștin avea la bază recitarea psalmilor prin monodie, iar prin melodie cânta glasurile, care erau întocmite în așa fel, ca să corespundă caracterul glasului cu al sărbătorii sau cu al sfântului ce se sărbătorea. Mersul cântării era simplu, lipsit de aglomerația ornamentelor, melodiile erau expresive, de un conținut pios, exprimau multă îndurare, iar forma, caracteriza specificul creștin.

Muzica vocală a păstrat idei melodice din cele mai bogate în frumusețe pentru arta sunetului; a dat material muzical polifonic de mai târziu, care a devenit și instrumentală. Melodiile orientale unisonice a nutrit muzica apuseană cu teme, cari erau prelucrate de maestrul, cari ajunseseră la un progres foarte avansat. Muzica populară rusească a devenit celebră și națională, datorită glasurilor bisericești ortodoxe; — iar muzica noastră populară din Transilvania, care a trăit în mediul melodic a glasurilor, caracterizează naționalismul nostru tradițional românesc ortodox.

În viața religioasă, apuseană, a fost îmbrățișată mai mult muzica instrumentală cu începutul ei dela orgă, care a luat avânt în spre muzica laică datorită instrumentelor introduse în biserică, evidențiindu-se personalități muzicale, abandonându-se melodii bisericești create de ansamblu creștinesc, dându-se naștere operelor de artă, până să se ajungă la modernismul de azi.

Instrumentele muzicale, cu extinderile lor, au dezvoltat probleme melodice cu variante și cu mișcări diferite, dând naștere tehnicii, a cărei valoare artistică a contribuit la civilizația de azi, însă *în defavorul propriu zisei muzici bisericești*, care, în apus, a dispărut

*) De aceea, bine s'a scris, în alt articol precedent, că muzica instrumentală în cult, adoptată de baptilștii și de unieșii noștri, este o notă străină.

confundându-se și dispărând muzica religioasă în cea laică.

Azi se dau concerte de orgă în biserica rom.-catolică, cu program de autori a căror muzică religioasă se indentifică cu cea clasică și modernă, laica, ajungând muzica religioasă apuseană la discreția autorilor muzicieni.

În deosebire de aceste stări din Apus, muzica vocală a Bisericii ortodoxe de azi, analizată în raport cu celelalte specii muzicale, *se caracterizează tocmai prin autenticitatea ei bisericească, creștină, având influință educativă asupra simțurilor muzicale a popoarelor ortodoxe, îmbogățind sentimentele, muzicale îndescute, cu cele bisericești creștine.*

Infrânarea...

de Preot V. Faur. Fratelia

Constatăm cu îngrijorare că lumea de azi — mai mult ca cea de ieri — alunecă cu pași grăbiți, spre povârnișul vieții fără morală creștină, cufundându-se în mocirla indiferențismului religios și-a trăirii fără Dumnezeu.

Pretutindeni unde ne aruncăm privirea, în afară sau înăuntrul nostru, acelaș peisaj desolant al slăbiciunii omului, întâlnim. Avem de înregistrat, atât în viața individuală cât și'n cea colectivă, falimentul moral, aceea încercare de-a ne trăi viața potrivit gusturilor noastre șubrede, putrede și păcătoase, uitând în permanență că prin aceasta lăsăm interesul veșnic viu, ce trebuie să-l îndreptăm către ceea ce toate le prevedea.

Coordonându-ne însă privirile și simțurile, ne vom regăsi cărma în *infrânare*.

„Pune Doamne strajă gurii mele și ușă de stăpânire asupra buzelor mele” (Psalm 140, v. 3), mărturisește un mare adevăr. Cine se mai îndoiește, că aproape toate relele ce le săvârșește omul în viață, văd lumina zilei prin vorba scoasă din gură. Injuriile, blasfemiile, clevetirile, cari tot atâtea păcate exprimă la adresa lui Dumnezeu sau a aproapelui, prin nestăvillirea gurii și-a buzeior, se explică. „Acum deci, lăpădați și voi toate acestea: mânia luțimeă, răutatea, defăimarea, cuvântul de rușine din gura voastră”, zice Apostolul Pavel (Coloseni cap. III. v. 8); prin „poarta aceasta largă”, se revarsă tot veninul din lăuntru omului, fiindcă ni se pare că omul în virtutea inerției sale și-a incapacității de-a face numai binele, produce multă otravă, care-și află o bună ieșire prin gură și buzele neînfrânate. „Cine-și păzește gura, își păzește sufletul său, cel ce deschide prea tare buzele, o face spre pierzarea lui” (Pildele C. Solomon cap 13, v. 3); sau „Cel ce-și stăpânește cuvintele sale, are știință, și cel ce-și ține cumoatul este un om priceput” (Pilde Solomon c. 17, v. 27).

Iată, dar, că pentru a ne putea păzi sufletul curat, trebuie să păstrăm mai multă tăcere, să avem „gura mai mică” cum zice zicala românească.

Dar, dacă-i adevărat că vorbele risipite prin gură ne cernesc sufletul, nu-i mai puțin adevărat că poftele de tot felul își au partea lor de contribuție.

Lăsăm să vorbească Sfânta Scriptură.

a) Isav, fiul cel mai iubit a lui Isaac, și-a vândut dreptul de întâiu născut fratelui său Iacob, pentru o fiertură de linte și pâine. Isav venise dela câmp,

fiindcă era un „vânător iscusit“ și înfometat, cere din „fierțura roșie“ a lui Iacob. Acesta îi satisface „pofta“ dar după ce Isav „se jură că-i vinde dreptul de întâiu născut“ (Facere cp. 25, v. 28—34). „Mai pe urmă“, când a dorit să moștenească binecuvântarea, nu a fost luat în seamă, căci deși cu lacrimi a căutat, n'a mai avut cum să schimbe hotărârea tatălui său“ (Evrei, c. 12, v. 17 și Facere c. 27, v. 36—37). Prin simpla satisfacere a poftelor de mâncare, pierde două lucruri mari, care-i aduceau mărirea, numai fiindcă n'a știut să se înfrâneze.

b) Înțeleptul Solomon ne-a dat sfaturi contra lăcomiei: „Dacă ai găsit miere, mănâncă atât, cât îți trebuie, ca nu cumva să te sature și s'o verși“ (Pilde 25, v. 16), recomandându-ne prudență când suntem la masă lângă mirosul ispititor de mâncare: „Când stai la masă cu un dregător, ia seama pe cine ai înaintea ta, pune-ți un cuțit la gât dacă tu ești la comor“ (Pilde 23 v. 1-2)

c) David regele profet, o singură dată a păcătuit în viața sa, și-a plâns toată viața, fiindcă a luat de soție pe Batseba femeia lui Urie Heteul, iar pe acesta a dat poruncă „să-l pună unde va fi lupta mai crâncenă și vă retrageți dela el, ca să fie lovit și ucis“ (II. Regi, c. 11, v. 15); dar „fapta aceasta, pe care-a făcut-o David, a fost rea înaintea Domnului“, numai pentru că nu și-a știut înfrâna pofta ochiului, atunci când „plimbându-se pe acoperișul casei domnești a văzut pe acoperiș o femeie scâldându-se, și femeia era tare frumoasă“ (II, Regi c. 11, v. 2).

d) Sfântul Apostol Pavel, avea grijă de turma sa, și'n scrisorile sale îndeamnă la înfrânare: „Dacă o mâncare smintește pe fratele meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu aduc sminteală fratelui meu“ (I. Cor. c. 8, v. 12); asemenea în alt loc: „... Bătrânele — sfătuește — să aibă în înfățișarea lor, o sfântă cuviință, să nu fie clevetitoare, **să nu fie robite de vin prea mult**, să învețe bine pe cele tinere...“ (Tit, c. II, v. 1—3), observând însuși apostolul că lăcomia în mâncare și bețutură duce la pervertirea celor tineri, fiindcă cei „tineri dela cei bătrâni învață“, îndemnând peste tot la înfrânare (Tit cap II).

Lăsând cartea Sfântă și trecând la istoria profană pentru a exemplifica tema de față voi pomeni pe nemuritorul împărat Alexandru Macedon, care mânat de dorul stăpânirii împărățiilor din Asia Mică și Orientul îndepărtat, încălecat pe calul său năvălos Bucefal, a semănat groază pe unde-a călcat, omorând și sfidând împărați și împărății; cum, în ferocitatea lui sălbatecă, totuși a putut grupa în jurul lui soldați, pe care-i ducea la moarte sigură, în cântece. Cum?! În urmărirea lui Darius, armata suferea mult, însuși Alexandru cunoștea sefa. Întâlnind niște soldați cu apă, nu mai putea răbda și cere de băut. Ufându-se însă în jur, vede chinul ofițerilor săi însetați. „Dacă beau eu, toată lumea aceasta va pierde curajul“. Nu bea. La gestul de stăpânire, toți ai lui sunt entuziasmați. Nu mai știu nici de foame nici de osteneală. Altă dată, soldații fiind împiedecați la mers de povara bogățiilor furate, Alexandru dă foc lucrurilor sale de preț, pentruca soldații să nu murmure când li s'a cerut să arunce pe ale lor (I. Simionescu, Oameni aleși!).

Iată dar, secretul învingerii lui Alexandru Macedon, stăpânirea de sine, **înfrânarea**, prin care-a putut stăpâni noroade și regi, mai ușor decât prin arme.

Napoleon, Cesar, Annibal și toți cărmuitorii mari de noroade, au domnit numai în măsura în care s'au știut identifica în sobrietatea vieții lor, cu soldații, îm-

părtașind în comun toate greutățile inerente marilor expedițiuni.

Dar nu numai aceștia, ci și toți idealistii, reformatorii, cari în tăcere, fără mișcări de popoare și mânări de arme, au realizat transformări radicale în viața omenirii. Și, mai ales, vin în aceasta categorie, toți Sfinții și marii luptători ai Bisericii creștine din toate vremurile, și până la noi toți cei de azi, cari râvnim la câte-o biruință, prin stăpânirea de sine, — **prin virtutea înfrânării**, care-și are multiplele sale înfățișări.

Despre ce să predicăm?

11 Septembrie. Duminică înaintea Înălțării Sf. Cruci. O altă ocazie care necesită îndrumări pentru purtarea demnă a credincioșilor, este înmormântarea.

Biserica, maica cea bună, care întovărășește pe fiii săi credincioși în toată viața, începând dela naștere, revărsând asupra-le darurile sale sfințitoare, le dă ajutorul ei și în ceasul morții, pentru ca să sfârșească această viață ca buni creștini și să intre cu vrednicie și în viața vecinică.

Comuniunea rugăciunii nu se mărginește numai la membrii vii ai bisericii, ci se întinde și la morți, pentru cari se fac rugăciuni și felurite servicii divine. Acestea au existat în biserica Vechiului Testament (Cărțile IV. 20⁹ și V. 34⁴ ale lui Moisi și II. Macabei 12⁴⁵) și au fost permise și în biserica Noului Testament. În Constituțiunile Apostolice este vorba de datoria creștinilor de a face rugăciuni și de a aduce jertfe lui Dumnezeu pentru sufletele celor morți, mai ales să se prăznuiască amintirea lor în fiecare an, prin servicii divine și fapte bune.

Acum, pentru a putea înțelege ce se cuvine și ce nu, cu privilegiul înmormântării, mai potrivit ar fi să ne închipuim că suntem privitori ai propriei noastre înmormântări.

Corpul nostru zace neînsuflețit în sicriu, iar preotul săvârșește prohodul împărtașindu-ne ultima binecuvântare. Sufletul sboară prin vânturile văzduhului — poate încărcat de păcate — și cu teamă de a se înfățișa dreptului Judecător.

Ce fac oare ceilalți ai noștri în această vreme? Iată: Rudeniile cele mai apropiate plâng cu hohote, poartă doliu mare, dar numai plâng și privesc printre lacrimi la cei de față. De rugat nici vorbă. Prietenii și cunoștii la rândul lor privesc curioși să vadă cum se comportă familiarii, apoi încep să vorbească să bârfească, să critice și mortul și pe cei rămași. A teva nimic. Și „val câtă nevoie are sufletul despărțindu-se de trup... și către oameni mâinile întinzându și nu are cine să-i ajute“.

Alții din cortegiul funebru, mai dela urmă, iată că discută, râd, ba unii chiar fumează.

Totuș sicriul ne este frumos, sunt multe flori, coroane chiar cu inscripții frumoase și duioase, ba iată că avem și muzică și cor, dar în schimb săracilor, orfanilor și văduvelor nu li se ajunge nimic de pomană, ca să se roage pentru iertarea sufletului nostru.

Ne apropiem de groapă. Jalea pare a fi mai mare, dar iată că după ce rămăștele pământești sunt așezate în pământ, cei mai de aproape ai noștri, întorcându-se spre casă, încep ceartă, conferându-și cuvinte grele,

adeseori se și bat pentru împărțirea celor rămase, uitând cu totul că au alte datorințe acum, față de sufletul celui mort.

Oare ce-am zice văzându-le acestea toate — obiceiurile mai mult sau mai puțin la fiecare înmormântare — ? Eu cred că morții fiind, dacă am putea ne-am ridica din sicriu și am striga cu toată amărăciunea în urechile unor astfel de necuvincioși și impletoși, cuvintele dela Iov. 19²¹.

Cunoscându-le acestea, singuri să scoatem învățăminte și să cunoaștem care trebuie să fie purtarea convincioasă a creștinului la înmormântări.

Cronică

Parastasul Reginei Maria, de patruzeci de zile dela moartea Sa, s'a ținut în Sâmbăta de 27 August, la Curtea-de Argeș, ca și în țara întreagă, deci și în eparhia și la catedrala noastră. La Curtea de Argeș a fost de față și Majestatea Sa Regele, cu sfincticii Săi și altă lume. Cum citim în gazete, parastasul s'a ținut și în afară de țară, în deosebite capitale ale lumii, pentru sufletul marei Regine dispărute. Acest parastas a însemnat totodată, și un omagiu postum, binemeritat, pentru Regina și Femeia îmbogățită de Dumnezeu cu atâtea calități puse în lucrare, în primul loc în slujba Neamului românesc și pentru reînfișarea Statului român.

Odihnească, în pace, cu dreptii lui Dumnezeu.

Octavian Goga, ca rămășițe pământești, a fost adus din cimitirul dela București, la Ciucea, Vineri în 26 August. Sicriul a fost așezat, în seara zilei, pe catafalc, în holul castelului ce i-a aparținut și a fost veghiat, toată noaptea, de îndurerata sa văduvă și rudele apropiate, cărora s'a adăugat și tineretul fostului partid național-creștin. Sâmbăta următoare apoi, a urmat înhumarea. La ceremonia aceasta a participat multă lume de prețuitori ai marelui dispărut, în frunte cu Rezidentul regal al ținutului Someș, d. general Alex. Hanzu. Au fost de față și consulii: cel al Italiei și cel al Germaniei, dela Cluj. După săvârșirea ritualului convenit, convoiul funerar, după o scurtă oprire în spatele castelului, s'a îndreptat spre cavoul construit — d'asupra căruia se va ridica un paraclis — într'o minunată poiană din parcul castelului și străjuită de o frumoasă cruce de marmoră. Bine înțeles, populația din împrejurime a fost, și astădată, la datoria de pietate față de marele Dispărut, a cărui țărână, d'aci'n colo se va odihni, în glia străbună a Ardealului, pe care așa de minunat a cântat-o.

Ziua stântului Ștefan unguresc a fost sărbătorită, de astădată cu mai mare fast decât în trecut, fiind vorba de împlinirea, în acest an, a nouă veacuri dela moartea dânsului. Cum era de așteptat, serbările au fost prezidate de nuntial papal. Firește, vecinii noștri au tot dreptul să-și prăznuiască sfinții între cari Ștefan e primul ior rege, pe care l-au proclamat, în ultimul veac al vieții lor de stat, și ca patron al Ungariei, în locul Prea Sfintei Fecioare Maria.

Aflăm, că și românii d'ai noștri au aflat de bine, să îngroașe rândurile afluenței, din acest prilej, la Budapesta, folosindu-se de anumite avantajii de călătorie. Dacă-s români, și mai ales și ortodocși, oare ce mai cantă la Budapesta, mai ales cu asemenea prilejuri?... Muștra-i-ar conștiința, dacă o au!

Marea plagă a alcoolismului e o adâncă și primejdioasă rană a vieții populației românești, încă și astăzi în multe părți, deși după informații oficiale ce avem, boala alcoolismului a pierdut din proporții, în unele localități și chiar regiuni ale eparhiei. Totuși, răul susțâ în mare măsură, pentru că mijloacele duhovnicești-pastorale, numai singure, nu pot fi un remediu sigur, iar acțiunea socială antialcoolică nu-și dă, întotdeauna, roadele așteptate. Pe lângă aceste stări de ordin general, în timpul mai nou, s'a ivit o nouă formă a plăgii alcoolice, aceea a „restaurantelor“ vizate în articolul ce-l publicăm din condeiul C. S. preotului I. Marșieu. Ii publicăm articolul, deoarece chestiunea merită atenția toată, a tuturor factorilor. Și publicându-l cerem *informații concrete*, atât din parohiile vizate de autor, ca și dela alți C. Preoți. Având materialul, vom vedea de e cazul: să-l facem obiect de publicitate, ori să-l trimitem autorității eparhiale, spre a face pașii necesari pe mai departe în cauză, la autoritățile mai înalte.

Căci, într'adevăr, chestiunea merită să fie încadrată în măsurile de rigoare pentru apărarea neamului, cu toată energia, și din laturea aceasta

Bibliografie

Icon. St. Dr. Gh. Ciuhandu: *Problema „săcuiască“ sub raport confesional*. — Câteva considerații și remarcări statistice. — Extras din Revista Teologică. Sibiu 1938. Pag 18.

Tragedia românilor săcuizași este o rană deschisă și azi pe trupul românismului. P. C. Păr. G. Ciuhandu, înțelegând pe date statistice din izvoare maghiare și unelte, ale căror obiectivitate nu poate fi prin nimic contestată, ne întârșează: care a fost contribuția desbinării dela 1700 la săcuiizarea Românilor.

Te doare inima când faci constatarea: câte rele s'au abătut asupra acestui neam oropsit prin cuscria dintre uniți și catolici, care astăzi, durere, în loc să înceteze, se consolidează — cum s'a deschis în casa

Românului, pe urma prozelitismului uniât, ușa desagregării sufletești.

Studiul statistic al păr. Gh. Ciuhandu evidențiază dar, că Românii săcuizaji au fost la început ortodocși, apoi prozelitismul uniât slăbindu-le rezistența, le-a deschis calea unei duble înstrăinări: catolizarea și maghiarizarea.

Rana săcuizării Românilor s'a făcut cu concursul conștient și inconștient al fraților uniți. Icoana extraordinar de grăitoare a acestei drame, care nu s'a sfârșit, ne-o înfățișează acea figură tristă de român-unit maghiarizat, Ciatlos Anton, care arată plângând, unui corespondent al ziarului „Universul”, „spre cimitir, unde-i sunt îngropați părinții, cari mai știau românește, el însă nu!” (p. 16).

Evident, pentru toate aceste lămuriri istorice și statistice, P. C. Păr. Ciuhandu va fi acoperit de uniți, ca de obicei, de înjurii răgușite, cari indirect fac și ele slujbă tot adevărului.

(Il. V. Felea)

Am ajuns deja în „telefonul” „Unirei” dela Blaj; dar am nădejde să se sfarme, odată și odată, acea hodorigită zbârnăitoare a blăjenilor.

(Gh. C.)

Dr. Milan P. Šesan, Václav Budovec și *incercările de unire ale Protestanților cu Biserica ortodoxă din Constantinople*. Cernăuți, 1937. Pagini 36.

Broșura începe cu o expunere a încercărilor de unire, pornite de Protestanți, cu Biserica Ortodoxă, înainte de V. Budovec. Expune apoi biografia acestui boer ceh, foarte inteligent și talentat, dar Protestant convins și martir, care petrecuse câțva timp și la Constantinople. După biografie se expune atitudinea lui față de bis. ort. și față de bisericile eterodoxe din Orient, precum și stăruințele lui pentru unirea bis. ort. cu cea protestantă. Lăsăm să vorbească autorul în concluzii: «In fanatismul său exagerat și de tot subiectiv, Budovec scotea din doctrina bis. ort. numai deosebiri și divergențele cu doctrina protestantă, osândindu-le ca „greșite”. Fără să ia în considerare cauzele externe cari au adus bis. ort. într'o stare tristă, V. Budovec stigmatizează aceasta stare externă dificilă drept o decădere totală a bis. ort. însăși, iar această decădere să fi fost pricinuită de vina ei proprie, pentru că s'ar fi lepădat total de credința cea adevărată”.

Broșura prezintă mult interes, deoarece în ea se oglindește felul Protestanților de a concepe bis. ort. și se arată încercările și eșecurile lor de a pune stăpânire pe bis. ort. Expunerea e bazată pe o foarte bogată bibliografie. Poate aduce mult folos oricărui cititor și poate face cinste oricărei biblioteci. (p. d.)

Dr. Andrei Buzdug, Duh și Vieață. Cuvântări la cununii, Cluj, 1938. Pagini 107. Prețul Lei 45.

Autorul acestui mănunchiu de predici la cununii, s'a făcut cunoscut încă mai demult, și devine cu nădejde o autoritate în domeniul predicii noastre, atât prin calitatea de profesor pentru Omiletică la Academia teologică ort. rom. din Cluj, cât și prin felul, aranjamentul și dimensiunea predicilor. E o mare artă, să știi condensa o predică, așa cum o știe Părintele Prof. Dr. A. Buzdug, spre a da posibilitate cititorului să adauge și dânsul o notă în plus, potrivită împrejurărilor în cari ar putea o rosti. Nu mai puțin de 30 predici sunt cuprinse în cartea de față, toate potrivit cu multele și

variatele referințe: sociale, culturale, profesionale, de etate, etc. ale mirilor.

O recomandăm călduros. Se poate avea și prin Librăria și Tipografia noastră Diecezană.

(p. d.)

Informațiuni

„Astra” la Abrud: In numărul nostru dublu 31—32 am publicat programa adunării generale a „Astrei”, care se va întruni la Abrud, în zilele de 10—11 Sept., sub înaltul Patronaj al Maiestății Sale Regelui Carol al II-lea. Apropiindu-se aceea zi de mândrie și de lucrare culturală românească, ținem să atragem și de astă dată atenția tuturor cetitorilor noștri, asupra datoriei de participare, pe măsura ce le-ar fi dată posibilitatea.

Biserica din Slatina-de-Criș a primit, prin bunăvoința dlui prefect colonel Mihail Dobriceanu, un binevenit ajutor din bugetul județului, în suma de Lei 12000. Mulțumirilor din partea comunității bisericești, ne alăturăm și noi.

Daruri frumoase au fost făcute, bisericii noastre din Glogovaț, după cum se vede din cele ce urmează:

Preotul Andrei și Marioara Chirilă au dăruit prea frumoase cununi pentru miri, aurite și împodobite cu pietrii, în preț de 1200 lei (spre a servi de îndemn la cununarea enoriașilor).

Absolventul Școlii de cântăreși Gheorghe Luta și soția Elena au dăruit, pentru legarea în piele a Sf. Evanghelii, suma de 550 Lei.

La argintarea și aurirea sf. potir și a sf. cruci de pe prestol, la cumpărarea unei cruci fără postament și a unei cane pentru încălzit apa, au contribuit credincioșii: Petru Sida și soția Sofia cu 180 lei, Ioan Săbău și soția Elena cu 150 lei, văduva Maria Petrovici cu 135 lei și Ambrosie Morar și soția lui Florița cu 50 lei. In total 515 lei.

Credinciosul Pașcu Popovici cu soția lui Maria au dăruit o măsură pe prăznicar (tetrapod), în preț de 350 lei.

La cumpărarea unui Molitvelnic au contribuit credincioșii: Ioan Săbău și soția Elena cu 200 lei, Iosif Alicuș și soția Rozalia cu 100 lei, Teodor Butar și soția Terezia cu 100 lei, prescurărița Paulina Lugojan cu 100 lei, Petru Marian și soția Emilia cu 100 lei, Atanasie Tătar și soția Sofia cu 100 lei, Florea Turc și soția Elena cu 100 lei și Petru Sida și soția lui Sofia cu 50 lei. In total 850 lei.

Credinciosul Gheorghe Butar și soția Emilia au dăruit sfintei biserici suma de 150 lei, Atanasie Tătar și soția Sofia au dăruit ventru vopsirea crucii din cimitir suma de 180 lei, iar Ioan Săbău și soția Elena au mai dăruit un sfeșnic argintat, în preț de cca 150 lei și au mai argintat sf. disc. sf. stelujă, miruitorul și două sfeșnice.

In fine, Primăria comunei Glogovaț, prin bunăvoința d-lui notar Vasile Bălan, a donat sf. noastre biserici, cu ocazia slujbei înmormântării și a parastasului săvârșit pentru odihna sufletului M. S. Regina Maria, lumânări în valoare de 200 lei.

Inregistrăm, bucuroși și aceste daruri frumoase din mica și tânăra noastră parohie Glogovaș, după altele de mai înainte. Ele sunt semnul noii credințe vii căreia i-s'a dat în sprijin un tânăr păstor sufleteș, ascultat de credincioșii lui.

Poșta redacției

Preoților din Lunca Cermeiului: Scrisoarea, trimisă, am primit-o. Protecțivăm o intervenție în coloanele noastre. Dar, în cursul vremii, am aflat că situația s'ar fi rezolvat favorabil. Cerem lămuriri concrete despre starea de-acum a lucrurilor, ca și despre eventualele neajunsuri; dar răspunsul să fie, iarăși, solidar și cu temei.

Nr. 6811/1938.

Comunicat.

Având în vedere că propaganda ce se va desfășura de către organele autorizate, în scopul de a deprinde populația Țării cu măsurile, ce trebuiesc luate în caz de pericol aero-chimic, invităm toate organele noastre în subordine și în special Oa. Preoțime să dea organizatorilor acestei propagande tot concursul ce li s'a va cere, îndemnând pe credincioșii noștri să dea ascultare îndemnurilor ce le vor primi, pentru că acestea s'ervesc interesele lor și a familiilor lor.

Arad, la 10 August 1938.

† Andrei
Episcop.

Givulescu
consilier ref. eparhial.

Comunicat

Sânta Mitropolie a Ungro-Vahie', Arhiepiscopia Bucureștilor, cu adresa Nr. 8473 ne face cunoscut, că Ieromonahul Amfilohie Ionescu dela sf. Mănăstire Ghighiu, jud. Prahova, făcându-se v.novat de abateri grave dela disciplina monahală, a fost îndepărtat atât din Mănăstirea Ghighiu, cât și din Eparhia Bucureștilor.

Despre ce anunțăm toate organele noastre în subordine, cu îndatorirea ca pe numitul, în caz că s'ar prezenta undeva, să nu-l primească.

Arad, la 16 August 1938.

† Andrei
Episcop

P. Givulescu
consilier ref. eparhial

Nr. 6990/1938.

Comunicat.

Domnul Ministru al Sănătății organizând o **Campanie sanitară pe toată țara**, din partea Noastră dispunem, ca întreaga preoțime din Eparhie să se încadreze, cu tot zelul și toată priceperea sa, la munca acesteia; și din punctul de vedere al intereselor turmei pe care o păstorește și în orice parohie sau comună va activa o echipă sanitară, preoții să-i dea întreg sprijinul lor moral și material, după posibilitate, ajutând în mod real echipa sanitară în lucrările sale.

Campania sanitară, care lucrează cu 284 echipe volante, durează dela 1 August până la 30 Septembrie și are în programul său următoarele puncte principale:

1. Verificarea pe teren și eventuală completare a rezultatelor înscrise în monografiile sanitare execu-

tate în toate comunele rurale și urbane ale țării.

2. Aplicarea integrală a programului de măsuri de igienă colectivă.

3. Aplicarea de măsuri pentru realizarea unei cât mai eficiente igiene individuale.

4. Măsuri pentru combaterea boalelor contagioase.

5. " " " " " " " " medico sociale.

6. " " " " " " " " de propagandă.

Arad, la 17 August 1938.

† Andrei
Episcop.

P. Givulescu
consilier ref. eparhial.

Aviz școlar

La Librăria noastră diecezană din Arad se află manualele de religie de curs primar, scrise de pr. Nicolae Crișmariu și aprobate de Sf. Sinod și anume:

1. Istorie religioasă morale pentru cl. I, cu prețul Lei 15
2. " biblice " " " " " " " " 15
3. " " " " " " " " " 16
4. " " " " " " " " " 16
5. " " " " " " " " " 15
6. " " " " " " " " " 16
7. Morala Creștină " " " " " " " 18
8. Călăuza Catihetului (lecții practice) pt. cl. I cu prețul Lei 20
9. Călăuza Catihetului (lecții pr.) pt. cl. II—IV cu prețul Lei 120

Arad, la 24 August 1938.

Tipografia și Librăria Diecezană, Arad.

Publicație de licitație.

Consiliul parohial ort. rom. din *Glarata-VII*, în baza planului și devizului aprobat de Veneratul Consiliu Eparhial cu Nr. 2001/1937, publică licitație minuendă, cu oferte închise, iar în cazul că după desfacerea ofertelor primite Consiliul le află exagerate, își susține dreptul de a putea continua cu licitație verbală, pentru edificarea bisericii în roșu.

Termenul licitației este 11 Sept. a. c. ora 3 p. m. în localul școlii primare de stat din loc.

Pentru Consiliul parohial:

pr. Filip Doboș

Publicațiune

Se aduce la cunoștință, celor interesați, că în ziua de 14 Sept. a. c. se va ține licitație publică în localul școlii primare de stat din Troaș, pentru edificarea bisericii din loc, conform devizului și planului aprobat de Consiliul eparhial cu Nr. 5944/1938.

Devizul și planul se poate vedea zilnic la oficiul parohial Troaș.

Pr. Ilie Susan

Concurs.

Se deschide concurs pentru *postul I-II cantor* bisericesc ort. român în *Arad-Gaiu*.

Venitele sunt: 4—4 jug, pământ și stolele ce obțin.

Cererea cu diploma de cantor se înaintează Oficiului Parohial până la 25 Septembrie a. c.

1—3

Consiliul Parohial

Nr. 6690/1938.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că petițiile de primire în Academia Teologică din Arad, pentru anul școlar 1938/39, se vor înainta Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad, până la data de 15 Septembrie 1938, anexând în original următoarele acte:

1. Diploma de bacalaureat sau cea de Seminar teologic, sau de Școală normală cu 8 clase.

2. Extras de botez dela oficiul parohial, eliberat în timpul cel mai recent.

3. Certificat medical prin care să se constate integritatea corporală și spirituală a petiționarului.

4. Certificat de moralitate dela oficiul parohial la care aparține petiționarul.

5. Certificat dela preotul locului că știe citi cu litere cirile și că are aptitudini pentru cântări.

6. Certificat despre situația militară, dacă este înrolat.

7. Cel ce cer și sunt primiți ca solvenți vor înainta obligațiune din partea părinților sau a tutorului, că vor plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatorii în internat în cursul anilor de studii.

8. Condițiunile de întreținere în internat sunt: 8000 lei anual, care se plătește în 3 rate anticipate, la Rectorat.

Lei 3000 la înscriere; lei 2500 la 1 Ianuarie 1939 și lei 2500 la 1 Aprilie 1939.

9. Toți studenții sunt obligați a locui în internatul teologic.

10. Nici un student nu poate fi primit în Academie sau la examen, dacă nu este în ordine cu taxele de internat, restante și curente.

La intrare în internat fiecare student va aduce cu sine: 6 cămăși, 6 perechi de subpantalon, 3 cămăși de noapte, 6 perechi de ciorapi, haine de pat (cearceafuri, plapomă, pernă și covertură de pat), 3 ștergare, 3 șervete, un pahar, o ceașcă, 3 farfurii, piepteni, săpun, perie de dinți, de haine, de ghete, și îmbrăcăminte necesară.

Studenții sunt obligați a-și procura și purta uniforma preoțească (reverenda).

11. Petițiile se vor timbra legal și se vor scrie cu mâna proprie. Cele netimbrate, ori defectuos înscrise se vor retrimite nerezolvate.

12. Petiționarul să indice domiciliul și poșta ultimă scrisă corect și citeț.

13. Înmatriculările studenților se fac la Rectoratul Academiei, în zilele de 27—29 Septembrie 1938.

Cei întârziți dela termenul înmatriculării pot fi înmatriculați și admiși numai cu aprobarea Consiliului eparhial.

14. Taxele școlare se plătesc la Rectoratul Academiei și sunt de lei 1100 pentru studentul nou, iar pentru cei ce continuă sunt de lei 1000.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 30 Iulie 1938.

Consiliul eparhial ort. rom. din Arad.

Concurs

de burse pentru studenții Academiei teologice din Arad.

Se publică concurs pentru 15 (cincisprezece) burse à 8.000 (optmii) lei, anual, pentru studenții cari se vor înscrie în anul școlar 1938 | 39 în cursul prim al Academiei teologice din Arad.

Petiționarii vor înainta cererile până la 1 Septembrie a. c. însoțite de următoarele acte:

1. Diploma de bacalaureat, sau cea de Seminar teologic, sau de Școală normală cu 8 clase.

2. Extras de botez dela oficiul parohial, eliberat în timpul cel mai recent.

3. Certificat de moralitate dela oficiul parohial la care aparține petiționarul.

4. O copie de pe fișa personală a petiționarului, eliberată de Direcțiunea școlii, unde a absolvat.

5. Certificat medical.

6. Certificat despre starea materială a părinților.

7. Certificat despre situația militară, dacă este înrolat. Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 30 Iulie 1938.

Consiliul eparhial ort. rom. Arad.

Concurs

Pentru ocuparea postului de cantor bisericesc la biserica ort. rom. din Recaș se deschide concurs, pe lângă următoarea dotațiune și datorințe:

1. 8 (opt) jugăre pământ arător, de clasa primă (lângă Baga), primite în urma reformei agrare.

2. Eventualele venituri dela înmormântări și alte slujbe obveniente.

Alesul este dator: 1. a instrui elevii școlii primare la răspunsurile liturgice, pe una și două voci. Cel ce vor putea dovedi că au capacitatea de a înființa cor, vor fi preferați. 2) a învăța pe elevii eșii din școală să cânte glasurile în strană, dacă va avea elevi capabili.

3) Dările toate după pământ le suportă alesul.

Postul este de a se ocupa la 1. Octomb. 1938. Cel ce doresc a concura la ocuparea acestui post să-și înaltimeze cererea dimpreună cu toate actele ce le posedă și a se prezenta în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cant și tipic.

Cererea cu actele se trimite oficiului parohial ort. rom. în Recaș jud. Timiș.

Recaș, la 9 VIII 1938.

Consiliul parohial ort. român.

— □ —

Conform ordinului Ven. Consiliu Eparhial Nr. —1938 pentru îndeplinirea parohiei din Lușareț se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în organul oficial „Biserica și Școala“.

Venitele împreunate cu această parohie sunt următoarele:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 32 jughere.

2. Stolele legale.

3. Intregirea dela stat.

Casă parohială nu este. Sunt preferați candidații cari au cvalificațiune învățătoarească pentru a îndeplini eventual și postul de învățător din loc. Parohia este de cl. a III-a.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul său și va catehiza la școala primară fără altă remunerație.

Reflectanții conf. comunicatului Nr. 2334/1938 publicat în „Biserica și Școala” Nr. 14 a. c. vor cere aprobarea prealabilă a P. Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial Andrei, pentru a putea concura, iar cererea de concurs cu toate actele o vor înainta Consiliului Eparhial Arad și vor cere aprobarea protopopului pentru a se putea prezenta în parohie înaintea alegătorilor pentru a cânta, respective a officia serviciului religios și a cuvânta.

Lucareș. 8 August 1938.

ss. *Ioan Bencecan*
preot-pres.

ss. *Rusalin Coșar*
not. cons. par.

In conțelegere cu: *Iosif Goanță*, protopop, Recaș.

—□—

3—3

Consiliul parohial ort. român din *Jabăr*, protopresbiteratul *Belinț*, în conformitate cu hotărârea Ven. Consiliu eparhial, No. 4757 | 1938, publică concurs, pentru îndeplinirea parohiei devenită vacantă, prin punerea în retragere a preotului *Ioan Nicorescu*, cu termen de 30 zile, dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Sesiă parohială cu intravilanul și grădina extravilană.
2. Stolele legale.
3. Intregirea salariului preoțesc dela Stat.
4. Casă parohială nu este, deci preotul ales are a se îngriji de locuință.
5. Preotul ales e îndatorat să catehizeze la școala primară de Stat din loc și să predice regulat în sf. biserică.
6. Toate impozitele după sesiă parohială are să le plătească preotul care va fi ales.

Parohia e de clasa I și dela recurenți se recere asemenea calificație.

Recurenții cu considerare și la comunicatul No. 2334 | 1938, publicat în „Biserica și Școala” din 3 Aprilie a. c. vor cere învoierea prealabilă a P. S. P. Episcop eparhial Andrei, pentru a putea concura; iar cererea de concurs cu toate actele o vor înainta Ven. Consiliu eparhial și vor cere aprobarea protopresbiterului domiciliat în Recaș, pentru a se putea prezenta în parohie, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratoric.

Dat în ședința Consiliului parohial, ținută în *Jabăr* la 31 Maiu 1938.

Consiliul parohial.

In înțelegere cu: ss *Iosif Goanță* protopresbiter.

—□—

3—3

In conformitate cu rezoluțiunea Ven. Consiliu Eparhial ort. rom. din Arad No. 4737/1938 se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru îndeplinirea parohiilor I. și II. din *Chesinț*, prin alegere.

Parohia I.

VENITE:

1. Una sesiune parohială în extensiunea ei de azi de circa 32 jug. pământ arător și intravilanul parohial.
2. Stolele legale.
3. Intregirea dotației dela stat pe care parohia nu o garantează.

4. Birul uzitat, care se ia în concurs din oficiu.
5. Folosița casei parohiale pentru conducătorul officului parohial.

Parohia II.

VENITE:

1. Una sesiune parohială în extensiunea ei de azi, de circa 32 jug. pământ arător și intravilanul parohial.
2. Stolele legale.
3. Intregirea dotației dela stat, pe care parohia nu o garantează.
4. Birul uzitat, care se ia în concurs din oficiu.
5. Pentru preotul al dollea nu este locuință. De locuință se va îngriji nou alesul.

Indatoriri:

Preoții își vor plăti toate impozitele după beneficiul preoțesc și vor catehiza elevii dela școlile primare fără altă remunerație, își vor îndeplini cu punctualitate îndatoririle, împreunate cu serviciul pastoral și vor predica regulat în Dumineci și sărbători. Concurenții vor cere prealabile învoiere a P. Sf. Sale Părintelui Episcop pentru a putea concura.

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare se vor înainta în timpul concursului Ven. Consiliu Eparhial din Arad.

Parohiile I. și II. sunt de cl. I. rurală, deci dela recurenți se recere calificațiune de cl. I. rurală.

Recurenții cu încuviințarea protopopului și cu respectarea dispozițiunilor cuprinse în paragraful 33 din regulamentul pentru întregirea parohiilor, se vor prezenta în sf. Biserică, pentru a servi, a cuvânta și a cânta și pentru a face cunoștința credincioșilor.

Consiliul parohial.

In înțelegere cu *Trăian Cibian*, protopop.

—□—

3—3

Nr. 3576 | 1938.

Pentru îndeplinirea postului de diacon ceremonial la Catedrala din Arad se publică concurs cu termen pe 15 Septembrie a. c. Cererile de concurs însoțite de toate certificatele se vor înainta Consiliului Eparhial.

Alesul va beneficia de salariul dela Stat în suma de lei 3350.

Dela reflectanți se cere calificațiune pentru parohii de clasa I. (primă).

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 23 August 1938.

† *Andrei*
Episcop

Givulescu
consilier ref. eparhial.

—□—

Nr. 6783/1938.

Onoratul Minister al Cultelor și Arteilor, cu Deciziunea ministerială Nr. 32.833/1938 a recunoscut înființarea următoarelor parohii noi:

In județul Arad:

1. I. Gh. Duca (suburbie în orașul Arad),
2. Iermata neagră, plasa Chișineu-Criș.
3. Utvenț (cu filiile: Zimandul-nou și Zimanducuz).

In județul Timiș-Torontal :

1. **Cărpiniș**, plasa Jimbolea (cu filiile: Ecia mare și Ecia mică).

2. **Grabaț**, plasa Jimbolea (cu filiile: Bulgăruș și Celat).

Pentru aceste parohii se publică concurs cu termen până la **15 Septembrie 1938**. Parohiile sunt de **clasa I (primă)**

Beneficiile sunt:

1. Salarul dela Stat.

2. Venitul unei sesiuni parohiale reduse, pe timp de cel mult 1 an, având, cel ce va fi instituit, să plătească și impozitele după acest beneficiu.

De locuință se va îngriji cel instituit.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor înainta Consiliului eparhial, Arad.

Arad, din ședința Consiliului eparhial dela 23 August 1938.

† **Andrei**
Episcop.

—□—

Conform ordinului Ven. Consiliu Eparhial No. 6431/1938, pentru îndeplinirea parohiei din **Groși** rămasă vacantă în urma morții preotului Ionichie Bucur se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”.

Venitele împreună cu aceasta parohie sunt:

1. Una sesiune parohială în extinderea ei de astăzi și anume: 30 jugh. pământ arător și fânaț și una grădină în extindere de 3/4 jugh.

2. Stolele legale.

3. Intregirea dela Stat.

4. De casă parohială se va îngriji alesul.

5. Parohia e de **Clasa II-a**, dela recurenți se cere cvalificațiunea prescrisă pentru clasa II-a.

Alesul va avea să catehizeze la școala primară din loc fără altă remunerație, și să achite toate impozitele după întreg beneficiul său.

Cererile de concurs, însoțite de actele justificative, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Groși, jud. Severin, se vor înainta Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad, iar recurenții vor cere învoirea prealabilă a P. Sf. Sale Episcopului Eparhial pentru a putea candida și aprobarea C. Sale Păr. adm. protopopesc pentru a se putea prezenta în parohie înaintea alegătorilor, pentru a cânta, respective a officii serviciului religios și a cuvânta.

Groși, la 31 Iulie 1938.

pr. **Ioan Balint**
preș. cons. parohial.

pr. **Aurel Hurduban**
secretar.

În înțelegere cu: Pr. **Molse Bordoș**, adm. ppesc.

3—3

□

În conformitate cu ordinul Ven. Cons. Eparhial Nr. 526/1938, se publică concurs cu termen de **30 zile**, pentru îndeplinirea parohiei **Baia** protopopiatul Radna, care devine vacantă pe ziua de 1 Octombrie a. c. prin trecerea titularului în pensie. Parohia se îndeplinește prin alegere.

I. Venitele :

1. Sesiunea parohială în extensiunea ei de azi, de circa 33 jugh. fânaț și pășune.

2. Folosița alor 2 intravilane, circa 3 jug.

3. Stolele legale.

4. Folosița alor 16 drepturi de pășune și din pădurea orbarială.

5. Intregirea dotației dela stat, pe care parohia nu o garantează.

6. Birul vizitat, care se ia în concurs din officiu.

7. Casă parohială nu este. De locuință se va îngriji nou alesul.

II. Indatoriri:

Nou alesul își va îndeplini cu punctualitate indatoririle împreună cu serviciul pastoral, în și afară de biserică. Va predica regulat în Dumineci și sărbători. Va catehiza elevii dela școala primară, fără altă remunerație. Va plăti toate impozitele după beneficiul său preoțesc.

Recurenții vor cere încuviințarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop, pentru a putea recurge. Cererile adresate Consiliului parohial din Baia, se vor înainta Ven. Consiliu Eparhial, însoțite de documentele necesare.

Recurenții cu încuviințarea protopopului și cu respectarea dispozițiilor cuprinse în § 35 din Regulamentul pentru întregirea parohiilor se vor prezenta în sfântă biserică din Baia, pentru a servi, a cuvânta, a cânta și a face cunoștința credincioșilor.

Parohia este de cl. II-a deci dela recurenți se cere cvalificația de clasa II-a rurală.

1—3

Consiliul parohial.

În înțelegere cu **Tralan Ciblan**, adm. protopopesc.

□

Conform Ordinului Ven. Consiliu Eparhial Nr. /1938, să publică Concurs cu termen de **30 zile**, pentru îndeplinirea postului de parohia vacantă parohie din **Dobrești**, protopopiatul Balinț.

Venitele din aceasta parohie sunt:

1. Sesiune parohială din 31 jug. arător și fânaț.

2. Intravilanul parohial de jumătate jug.

3. Stolele legale.

4. Birul legal, care se ia în concurs din officiu.

5. Intregirea dotației dela Stat.

6. Locuință cu 2 camere și bucătărie.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul său preoțesc și va catehiza la școala primară din loc fără altă remunerațiune.

Parohia este de **clasa a II-a**.

Cererile de concurs însoțite de certificatele justificative, adresate Consiliului parohial ort. din Dobrești, se vor înainta Ven. Consiliu Eparhial ort. rom. din Arad. Recurenții vor cere aprobarea prealabilă a Prea Sfinției Sale Episcopului Eparhial Andrei, pentru a putea concura și învoirea P. C. Protopop tractual, pentru a se putea prezenta în sf. biserică din Dobrești, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Consiliul Parohial ort. rom. din Dobrești.

În conțelegere cu **Ioan Trifu**, protopresbiter.

1—3